

Editorial

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articulistes exposen postures personals.*

Els principis de l'Estat de Dret són cars

Alerta perquè, amb l'excusa de la crisi, no tot s'hi val. És molt llamíner –aquí, per ara, no s'ha fet– prometre retallades de funcionaris i de sots dels càrrecs públics. De la mateixa manera, dir que aprofitarem l'edifici del nou Consell General per encabir-hi tantes institucions públiques com sigui possible pot tenir una gran acceptació popular. Però cal anar amb compte abans d'emprendre determinades mesures i mirar si, més enllà de caure simpàtiques, alteren d'alguna manera la qualitat democràtica.

Perquè, portades determinades argumentacions als extrems, algú po-

dria arribar a plantejar si són necessaris 28 consellers generals i no es pot passar amb menys. O si directament es pot prescindir del Consell General –una despesa menys per a les arques de l'Estat– i optar per un règim presidencialista que englobi, en una sola persona i un sol gabinet més o menys ampli, els poders legislatiu i executiu.

La separació de poders és un dels principis bàsics de l'Estat de Dret modern. És lloable que es vulgui reduir la despesa pública, però s'ha de procurar que l'estalvi –tan necessari en els temps que corren– no dinamiti els fonaments sobre els quals es basa l'Andorra constitucional: un Coprincipat parlamenta-

ri que es dota d'un Consell General que «representa el poble andorrà, exerceix la potestat legislativa, aprova els pressupostos de l'Estat i impulsa i controla l'acció política del Govern» (article 50) i d'un Govern que «dirigeix la política nacional i internacional d'Andorra; dirigeix també l'administració de l'Estat i exerceix la potestat reglamentària» (article 72).

La nova seu del Consell General té

ULL AMB LA DEMAGÒGIA O TORNAREM ALS TEMPS EN QUÈ NOMÉS ELS RICS PODIEN FER POLÍTICA

unes dimensions que permeten fer front a un eventual creixement de la institució parlamentària, cosa que implica l'existència d'espais que, ara mateix, estan buits. Una gestió pública responsable i austera –d'acord amb el context que vivim– es tradueix, certa-

ment, en buscar el millor aprofitament d'aquests espais. Així i tot, abans de decidir que organismes que depenen del Govern vagin sí o sí a la seu parlamentària, fóra bo que s'esgotessin totes les alternatives i, en tot cas, s'expliqui bé a la ciutadania una solució que, com a mínim, és poc convencional.

Pel que fa a les assignacions dels grups parlamentaris, cal trobar el just equilibri entre la necessitat de contenir la despesa i el bon funcionament d'una institució –el Consell General– sobre la qual recau tanta responsabilitat. En aquest sentit, tant el síndic general com el president del grup socialdemòcrata han estat prou assenyats, defugint uns percentatges estrictes de reducció que només servirien per omplir titulars. Ull amb la demagògia al voltant dels sots dels consellers: algú que dedica la seva jornada a la tasca parlamentària ha de rebre una retribució justa i adequada. O tornarem als temps en què només els rics podien fer política.